

FAKTAARK

Hvad er felin immundefekt virus?

- Felin immundefekt virus (FIV) blev første gang isoleret i 1986 og er et retrovirus i nær familie med HIV. De fleste kattedyr er modtagelige for FIV, men mennesker er ikke
- FIV er endemisk blandt populationer af domesticerede katte over hele verden (subtyperne A og B er de mest almindelige i Europa)
- Seroprævalensen af FIV varierer meget mellem forskellige regioner
- Syge voksne katte, hankatte og løsgående katte har størst sandsynlighed for at blive inficeret
- FIV mister hurtigt infektivitet uden for værten og er følsom over for alle desinfektionsmidler inklusiv almindelig sæbe

Infektion

- De fleste FIV-infektioner skyldes bid (slagsmål, parring) fra persistent inficerede katte. Risikoen for transmission er lav i husstande med socialt veltilpassede katte
- Transmission fra mor til killinger kan forekomme, specielt hvis hunkatten gennemgår en akut infektion
- FIV-inficerede katte er persistent inficerede på trods af deres evne til at iværksætte antistof- og cellemedieret immunrespons

Symptomer

- FIV-infektion har en lang latent eller "asymptomatisk" fase. Inficerede katte forbliver generelt fri for symptomer i adskillige år, og nogle katte udvikler aldrig sygdom
- De fleste symptomer skyldes ikke FIV, men er en konsekvens af immundefekt
- Typiske manifestationer er:
 - Kronisk gingivostomatitis
 - Kronisk rhinitis
 - Lymfadenopati
 - Vægttab
 - Nyresvigt associeret med immunmedieret glomerulonefritis

Diagnose

- Positive resultater af tests på klinikken i en population med lav prævalens eller lav risiko bør altid bekræftes af et laboratorium
- Western blot er "gold standard" laboratorietesten for FIV-serologi
- PCR-baserede prøver (for proviralt DNA) har varierende kvalitet og kan endog være dårligere end serologiske test
- Killinger fra FIV-inficerede hunkatte kan være seropositive på grund af persisterende maternelle antistoffer og bør testes igen ved 16-ugersalderen. Undtagelsesvis kan killinger forblive seropositive indtil 6-månedersalderen

Håndtering af sygdommen

- Katte bør aldrig aflives udelukkende på grund af en positiv FIV-test. FIV-inficerede katte kan leve lige så længe som uinficerede katte
- Neutralisation anbefales for at reducere aggression og mindske antallet af bidsår
- FIV-inficerede katte bør regelmæssigt (hver sjette måned) undersøges af en dyrlæge inklusiv rutine biokemi, hæmatologi og vægtkontrol
- Hurtig og præcis diagnostik af enhver sekundær lidelse er meget væsentlig
- FIV-inficerede katte kan huses i samme rum som andre patienter, men bør opholde sig i enkeltbure adskilt fra katte med smitsomme lidelser
- I internater bør katte huses individuelt for at undgå krydsinfektion (i det mindste bør FIV-positive katte holdes isoleret)
- AZT (azidothymidin) kan bruges, men bivirkninger kan forekomme
- Kirurgiske indgreb tolereres godt af symptomfri FIV-inficerede katte, men perioperativ antibiotikabehandling bør bruges i alle tilfælde
- Omhu bør udvises for at undgå iatrogen virustransmission (eksempelvis gennem dekontamination af kirurgiske instrumenter, som har været brugt til seropositive katte)

FAKTAARK

Vaccinationsanbefalinger

- I øjeblikket er der ingen FIV-vaccine kommercielt tilgængelig i Europa
- Vaccination mod almindelige patogener kan overvejes for sunde, seropositive katte, men anbefales ikke for syge, FIV-inficerede katte

Foto: Stephanie Langone

- FIV-positive katte (som denne) kan leve lige så længe som uinficerede katte

Foto: Albert Loret

- Kronisk kaudal stomatitis er ofte associeret med FIV-infektion

Foto: M.L. Van De Weerd, Universitè de Liège

- Kroniske infektioner kan opstå på grund af FIV-infektion

Foto: Tadeusz Frymus

- Vægttab og hæmorrhagisk enteritis hos en FIV-positive kat

Foto: Albert Loret

- Katte bør aldrig aflives udelukkende på basis af en positiv FIV-test